

Tilki ile Tavşan

Günlerden bir gün, ormanda bir tilkiyle tavşan karşı karşıya gelmişler.

Tilki:

— Tavşan kardeş, ben yalnız bir tilkiyim. Kimim kimsem yok. Bu koca ormanda, tek başıma dolaşmaktan, bıktım usandım. Gel seninle arkadaş olalım demiş.

Tavşan, tilkinin bu teklifini kabul etmiş. Ormanda birlikte gezip dolaşmaya, yiyip içmeye başlamışlar.

Gel zaman git zaman, tilki tavşanı hor görmeye, kötü söz söylemeye başlamış. Tavşan, arkadaşının kendisine söylediği kötü sözlere dayanamaz olmuş. ‘Dur hele. Gün olur, devran döner’ demiş içinden.

Günlerden bir gün, bunların karnı acıkmış. Ne yesek, ne yesek? diye düşünürlerken, tavşanın aklına bir fikir gelmiş:

— Tilki kardeş demiş, gel dereye gidip balık tutalım. Bu gün de karnımızı balıkla doyuralım demiş. Tilki, tavşanın teklifini kabul etmiş.

İrmak kıyısına vardıklarında, tilki sormuş:

— İyi ama balık tutmak için oltamız yok ki bizim.

— Sen hiç tasalanma tilki kardeş demiş tavşan. Oltaya ihtiyacımız yok. Senin kuyruğun var mı?

— Var.

— Tamam işte. Şimdi sen kuyruğunu dereye sokacaksın. Balıklar da senin kuyruğunu yem sanıp, yemeye çalışacaklar. Sen hemen kuyruğunu sudan çıkarıp, balığı kıyıya atacaksın.

Tamam mı?

— Tamam.

Tilki, kuyruğunu suya salarak beklemeye başlamış. Bekle Allah bekle, bekle Allah bekle... (Söylemeyi unuttum. Aylardan, ocak ayıymış.) Tilki, kuyruğu suda beklemekten sıkılmış:

— Ya tavşan kardeş, saatlerdir kuyruğum suda beklemekten usandım. Ne zaman gelecek bu balıklar?

— Az bekle, az bekle.

Tilki kuyruğu suda bekleyedursun, dere de soğuktan buz tutmuş bu arada. Tilki bir bakmış: Kuyruğu sudan çıkarmanın imkânı yok. Kuyruk da suyla birlikte buz tutmuş. Öte çekelemiş, beri çekelemiş; yok. Tilkinin kuyruğunun donması yetmezmiş gibi, kendisi de donmaya başlamış. Soğuktan, dişleri takır takır ederek:

— Aman tavşan kardeş, ne olursun beni kurtar diye yalvarmaya başlamış. Tavşan iki adım geriye çekilerek:

— Şimdi bana yalvarmanın faydası yok. Sen beni azarlayıp, sürekli aşağılarken, bu günün geleceğini de hesaba katmalıydın. Sen beni zavallı görüyordun ama bak şimdi zavallı durumunda sen kaldın. Kendini boşu boşuna zorlayıp durma; kuyruğun kopuverir. Sabretmeyi öğrenmelisin. Bak birkaç ay içinde bahar gelecek. Bu arada havalar ısınır. Buzlar da erir. Sen de kuyruğunu kurtarmış olursun demiş ve arkasını dönerek gözden kaybolmuş.

Kaynak: <https://www.masal.org/kategori/cocuk-masallari>